

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนนับวันจะเพิ่มขึ้น เนื่องจากพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนหรือผิดระเบียบ (Deviant behavior) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางสังคม (Dynamic process) ที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ และจะมีลักษณะเกี่ยวพันกับความประพฤติก่อให้เกิดอาชญากรรมโดยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรือจากความคึกคะนอง ดังนั้น การที่จะช่วยเหลือให้เด็กและเยาวชนเหล่านี้กลับตัวเป็นคนดี สามารถกลับเข้ามาอยู่ในสังคมของคนดีได้ดังเดิม จะต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่าย รัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาของการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน จึงได้จัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวเป็นหน่วยงานของรัฐบาลที่ตั้งขึ้นโดยมีสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนเป็นหน่วยงานรองรับภารกิจของศาลเยาวชนและครอบครัว สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจึงเป็นการเริ่มต้นแห่งระบบการแก้ไขเยียวยาเด็กและเยาวชนที่ถูกต้องและเหมาะสมที่สุด (อุไรพร เหมือนอ่วม, 2547, น. 1)

ในการนี้ประเทศไทยได้ลงนามเข้าร่วมเป็นรัฐภาคีในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Rights of the Child) โดยมีผลบังคับใช้ในประเทศไทยตั้งแต่วันที่ 26 เมษายน 2535 ส่งผลให้ประเทศไทยต้องดำเนินการตามมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญาดังกล่าว เช่น การกำหนดนโยบายพัฒนาเด็กและเยาวชนไว้ในนโยบายของรัฐบาลหรือแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตลอดจนปรับปรุงกฎหมายที่ส่งเสริมสิทธิเด็กที่มีอยู่ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยมีหน่วยงานทั้งทางภาครัฐและภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลเด็กและเยาวชน นอกจากนี้จากการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญา ครั้งที่ 11 ได้มีการประกาศปฏิญญากรุงเทพ (Bangkok Declaration) ที่ให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อความยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กซึ่งเสียเสรีภาพ กรณีที่มีการจำกัดเสรีภาพ โดยวิธีปฏิบัติเหล่านั้นต้องมีการคำนึงถึงเพศ เจนไมทางสังคม ความต้องการในด้านการพัฒนาของเด็ก ตลอดจนมาตรฐานและแบบแผนที่เกี่ยวข้องของสหประชาชาติ

เด็กและเยาวชนเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของสังคม จึงควรได้รับการพัฒนาเท่าเทียมกับเด็กและเยาวชนปกติทั่วไป วิธีการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่นานาอารยประเทศรวมทั้งประเทศไทยได้พยายามวิจัยศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์หาทางบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู ป้องกันและมีนโยบาย

สามารถนำไปปฏิบัติร่วมกันได้คือ ให้มีการแยกกระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชน กระทำผิดออกจากกระบวนการยุติธรรมสำหรับผู้ใหญ่โดยเด็ดขาด โดยมีวัตถุประสงค์มุ่งไปในการ สงเคราะห์ บำบัด แก้ไข พื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดมากกว่าที่จะมุ่งลงโทษทางอาญา โดยที่ ศาลเยาวชนและครอบครัวดำเนินการพิจารณาเป็นพิเศษแตกต่างจากศาลธรรมดา และมีการแยก สถานที่ควบคุมฝึกอบรมเด็กและเยาวชนต่างหากจากเรือนจำหรือราชทัณฑ์ ทั้งนี้เห็นว่าเด็กและ เยาวชนยังมีความอ่อนด้อยต่อสติปัญญาและความรู้สึกรับผิดชอบ เนื่องจากยังเยาว์วัยและอาจจะ แก้ไข เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ด้วยการอบรมบ่มนิสัยให้กลับเป็นคนดีได้ไม่ยาก (สถานพินิจฯ กลาง, 2528 อ้างถึงใน จำเริญ แก้วรักษา, 2546, น. 2) และเมื่อศาลได้พิจารณาเห็นว่าเด็กหรือเยาวชนมี การกระทำผิดจริงตามฟ้อง ศาลจะมุ่งไปในทางช่วยเหลือสงเคราะห์ให้เด็กและเยาวชนที่หลง กระทำผิดเหล่านั้นให้กลับตัวเป็นคนดีและสามารถปรับตัวมีชีวิตที่ดีในสังคมได้ แต่ถ้ามีความผิดที่ ค่อนข้างร้ายแรงและสิ่งแวดล้อมอื่นไม่อาจจะทำให้เด็กและเยาวชนกลับตัวเป็นพลเมืองดีได้ ศาล จะส่งตัวเด็กและเยาวชนไปรับการฝึกอบรมยังสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เพื่อเป็น การป้องกันสังคมให้ปลอดภัย ในศูนย์ฝึกและอบรมนั้นจะเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนอย่างปกติ จัดให้มี การฝึกอบรมและแก้ไขความประพฤติ ตัวอย่างเช่น ให้การศึกษาวิชาสามัญ การเรียนวิชาชีพ กิจกรรม พัฒนาพัฒนานิสัย และกิจกรรมนันทนาการ ฯลฯ ที่จะประโยชน์ในการให้เด็กหรือเยาวชน สำนึกในการเห็นคุณค่า ระเบียบวินัย และความรับผิดชอบของตนเอง เป็นการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและ ส่งเสริมให้ประพฤติแต่ในสิ่งที่ดีงาม (ประภาศน์ อวยชัย, 2517 อ้างถึงใน จำเริญ แก้วรักษา, 2546, น. 3) ปัจจุบันพบว่าเด็กและเยาวชนจำนวนมากที่อยู่ในความดูแลของศูนย์ฝึกและอบรม เด็กและเยาวชน ดังตารางที่ 1.1

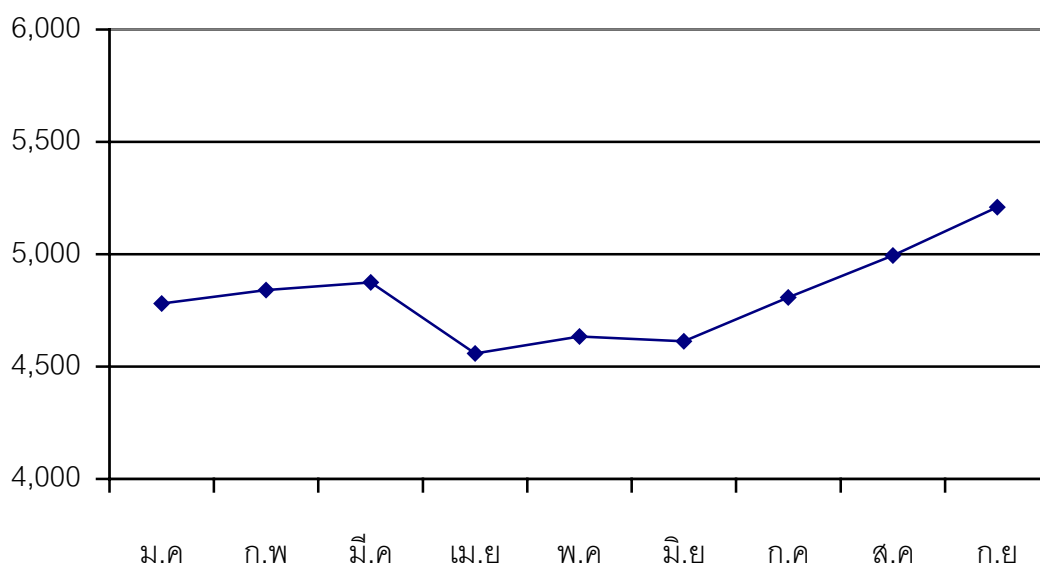
ตารางที่ 1.1

จำนวนเด็กและเยาวชนเฉลี่ยต่อวันในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน
ทั่วประเทศ ประจำปี พ.ศ. 2549 จำแนกเป็นรายเดือน

	เดือน									เฉลี่ย
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	
จำนวนเด็กและ เยาวชน (คน)	4,781	4,840	4,875	4,558	4,634	4,612	4,808	4,994	5,209	4,812

หมายเหตุ: จำนวนเด็กและเยาวชน เป็นจำนวนทั้งหมดที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรม ณ วันสิ้นเดือน
ของทุกเดือน

ภาพที่ 1.1
จำนวนเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมทั่วประเทศ
จำแนกเป็นรายเดือน



ที่มา: กลุ่มงานข้อมูลและสารสนเทศ สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน
กรมพินิจและคุ้มครอง เด็กและเยาวชน

จะเห็นได้ว่า จำนวนเด็กและเยาวชนที่ศาลพิพากษาให้เข้ารับฝึกอบรมนั้น มีจำนวนเพิ่มขึ้นและลดลงเป็นช่วง ๆ ซึ่งเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยในช่วงเดือนมิถุนายน มีเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมทั่วประเทศ จำนวน 4,612 คน และ เพิ่มขึ้นเป็น 4,808, 4,994 และ 5,202 คน ในเดือนกรกฎาคม สิงหาคม และกันยายน ตามลำดับ

การบริหารงานสถานพินิจของไทยยึดแนวทางและการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนตามมาตรฐานการปฏิบัติงานสถานพินิจตามมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติ ซึ่งเป็นแนวทางที่ได้รับการยอมรับและนำมาปฏิบัติกันอย่างแพร่หลายในสากลประเทศ อันเป็นความพยายามที่จะพัฒนางานฝึกอบรมเด็กและเยาวชนให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมนานาประเทศให้มากที่สุด แต่จากการสะท้อนกลับซึ่งทัศนคติและความรู้สึกในทางลบของสังคมที่มีต่อสถานพินิจและศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนที่ปรากฏให้เห็นบ่อยครั้งในหน้าหนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ บทความ หรือจากการบอกเล่าต่อกัน โดยเฉพาะทัศนคติจากกลุ่มพิทักษ์สิทธิมนุษยชนที่มุ่งโจมตีงานสถานพินิจ โดยการแสดงให้เห็นถึงภาพพจน์ที่ไม่ดีงามของสถานพินิจ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ในสถานพินิจ ไม่ว่าจะเป็น

ด้านการจัดบริการสวัสดิการปัจจัยสี่ให้แก่เด็กและเยาวชน หรือการลงโทษที่รุนแรงและเข้มงวดเกินไป ตัวอย่างเช่น

เด็กสถานพินิจเมือง “ระยอง” 117 คน ถือโอกาสวันหยุดและจังหวัดสงขลา กำลังวิ่งออกจากคุกเด็ก พร้อมใจกันถือไม้-เหล็กวิ่งทุบผู้คุมหนีออกจากคุก แฉเหตุเด็กหนีคุก” พ่อบ้าน” กดดันทุกรูปแบบทั้งการลงโทษนอนในถังให้เพื่อนกลักรอบสนาม ห้ามนำอาหารของญาติและเสื้อผ้าใหม่เข้าคุก ผู้ว่าฯ รุดตรวจลั่นต้องเอาตัวกลับมาให้ได้ พร้อมหาสาเหตุและแก้ไขปัญหา

นายหนุ่ม (สมมุติ) อายุ 16 ปี เปิดเผยว่า สาเหตุที่ได้หลบหนี เพราะทนแรงกดดันของเจ้าหน้าที่สถานพินิจ หรือ พ่อบ้าน บางคนไม่ไหว เพราะถูกลงโทษที่รุนแรง เช่น บังคับให้เด็กลงไปอยู่ในถังขยะแล้วให้เพื่อน ๆ กลักรวดังกล่าวไปมาหลายสิบรอบ สนาม เสื้อผ้า อาหารที่ทางญาติได้นำมาเยี่ยม เจ้าหน้าที่ก็ไม่ให้เด็กนำกลับเข้าไปในสถานพินิจ ถ้าพบจะนำไปเผาทิ้ง โดยจะให้ใส่แต่เสื้อผ้าของทางสถานพินิจเท่านั้น จึงตัดสินใจหลบหนีกลับบ้านเพื่อไปหาพ่อแม่ สำหรับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นคาดว่า เป็นพฤติกรรมเลียนแบบเพราะที่ผ่านมาเคยเกิดเหตุเด็กแหกสถานพินิจมาแล้ว ในเขตกรุงเทพฯ สำหรับเหตุการณ์เด็กในสถานพินิจหลบหนีก่อนหน้านี้ เกิดขึ้นเมื่อกลางดึกวันที่ 3 มิ.ย. 47 ที่ผ่านมา เด็กภายในศูนย์แรกรับเด็กและเยาวชนชาย บ้านเมตตา 140 คน เจาะกำแพงสถานพินิจหลบหนีออกมา เนื่องจากไม่พอใจที่ถูกเจ้าหน้าที่ตรวจค้นอาวุธและยาเสพติด และถูกกดดันในเรื่องต่าง ๆ (เดลินิวส์, 2547, น. 1)

หลายคนมีความเห็นว่าการก่อเหตุทะเลาะวิวาท ประทุ หรือถึงขั้น “แหกสถานพินิจ” เกิดขึ้นบ่อยครั้งในระยะหลัง ๆ เนื่องจากการเลียนแบบ ย้อนเวลากลับไปเมื่อเช้าวันเสาร์ที่ 18 มี.ค. ปี 2543 ที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง “บ้านกรูณา” ย่านบางนา ก็เคยเกิดเหตุจลาจลครั้งใหญ่ มีการเรียกร้องให้มีการย้ายหัวหน้าบ้าน ซึ่งครั้งนั้นมีการระบุสาเหตุว่าเกิดจากความ “แออัดยัดเยียด” ของสถานที่ และเด็กถูกเจ้าหน้าที่กระทำ “ทารุณ” สืบเนื่องจากกรณีที่เกิดขึ้นที่ “บ้านเมตตา” เมื่อคืนวันที่ 3 มิ.ย. 47 ที่ผ่านมา... ครูยุ่น-มนตรี สันทวิชัย ส.ว.สมุทรสงคราม เลขาธิการมูลนิธิคุ้มครองเด็ก ให้ความเห็นว่า... การหนีออกจากสถานพินิจครั้งนี้ไม่ใช่ครั้งแรก และทุกครั้งที่เกิดปัญหาเด็กก็มักจะบอกว่า “ถูกกดดัน” ไม่ได้ได้รับความยุติธรรม ถูกบังคับจิตใจ ได้รับโทษในเรื่องเดียวกันแต่ไม่เท่ากัน ไม่ได้รับสิ่งที่ควรได้ เช่น... ที่อยู่-ที่นอน อาหารการกิน ฯลฯ เมื่อรวม ๆ กัน “ความรุนแรง” ก็เกิดขึ้น... เด็กก็

ต้องหาทางออกด้วยการ “หนี” เราต้องแก้ทั้งระบบ เพื่อปรับเปลี่ยนความยุติธรรม บ้านเมตตาต้องเมตตาจริง ๆ บ้านกรุณาก็ต้องกรุณาจริง ๆ ทำให้เป็นสถานคุ้มครองเด็กตามปรัชญาของกระบวนการยุติธรรม อย่าตั้งโจทย์ว่าเด็กผิด อยู่ในสถานที่กักกัน และกีดกัน เพื่อแยกออกจากสังคม หากคิดแบบนี้ก็จะแก้ปัญหาไม่ได้...! สำหรับกรณีที่มีการมองว่าเด็กกลุ่มนี้ “หลบหนีแล้วไม่มีความผิด” จึงทำให้เกิดการ “เลียนแบบ” นั้น ส.ว. สมุทรสงครามมองว่า.. คงไม่ใช่เป็นการเลียนแบบกันอย่างเดียว เชื่อว่าเด็กที่หนีออกมาจำนวนมากนั้นถูกกดดัน-กีดกันเหมือน ๆ กัน (เดลินิวส์, 2547, น. 1)

กลุ่มเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จ.สุราษฎร์ธานี กว่า 100 คน ก่อเหตุจลาจลทะเลาะวิวาทขึ้น โดยเยาวชนจำนวน 15 คน ได้อาศัยช่วงซุลหฺนหลบหนีออกไปได้ จากการสอบถามสาเหตุกลุ่มเยาวชนเหล่านี้อ้างว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมจากครูฝึกที่รักเด็กแต่ละกลุ่มไม่เท่าเทียมกัน และอ้างว่ามีผู้คุมลักลอบแอบนำยาเส้นเข้าไปให้เยาวชนกลุ่มหนึ่งสูบ (ไทยรัฐ, 2549, น. 1)

เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน เขต 8 จ.สุราษฎร์ธานี ก่อเหตุยกพวกตีกัน ระหว่างกลุ่มเด็ก จ.นครศรีธรรมราชที่มีสมาชิกกว่า 300 คน กับกลุ่มเด็ก จ.สุราษฎร์ธานีที่มีสมาชิกกว่า 100 คน ทำให้มีผู้บาดเจ็บ 3 คน สาเหตุจากปัญหาความไม่พอใจกันระหว่างกลุ่มทั้งสอง โดยกลุ่มเด็ก จ.สุราษฎร์ธานีอ้างว่ากลุ่มเด็ก จ.นครศรีธรรมราช ได้รับการสนับสนุนจากครูฝึกบางคน จึงเกิดปัญหาคัดแย้งกันขึ้น (เดลินิวส์, 2549, น. 1)

การสะท้อนจากความรู้สึกของสังคมและบุคคลภายนอกข้างต้น โดยเฉพาะเรื่องการได้รับการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมและเท่าเทียม ประกอบกับในสภาวะปัจจุบันพบว่า ยังคงมีเด็กและเยาวชนกระทำผิดซ้ำอีกเป็นจำนวนมาก สะท้อนให้เห็นถึงการไม่บรรลุวัตถุประสงค์ของศูนย์ฝึกและอบรม

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า ในการดำเนินงานขององค์กรใดก็ตาม บุคลากรถือได้ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดปัจจัยหนึ่ง ที่จะทำให้องค์กรมีความเจริญรุ่งเรืองหรือเสื่อมโทรมได้ เพราะว่าการดำเนินการกิจการใด ๆ รวมทั้งการให้บริการสาธารณะของรัฐให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ด้วยดีนั้น ขึ้นอยู่กับตัวของผู้ปฏิบัติงานที่จะต้องมีความรู้ ความชำนาญ ความเข้าใจในนโยบาย และวัตถุประสงค์ของงานที่ทำ ตลอดจนมีจิตสำนึกในความรับผิดชอบต่อหน่วยงานเป็นสำคัญ (ชลิดา ศรมณี, 2526 อ้างถึงใน ดวงพร อุกฤษณ์, 2534, น. 1)

และด้วยความเชื่อที่ว่า ทศณะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม (พัฒนา พัวพัฒนกุล, 2533, น. 8) ฉะนั้นทศณะของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชนจึงเป็นสิ่งสำคัญ

เพราะการบำบัด แก่ไข ฟันฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด จำเป็นจะต้องอาศัยเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนอย่างมีมนุษยธรรมและมีเหตุผล เจ้าหน้าที่ของศูนย์ฝึกและอบรมมีบทบาทในการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดโดยตรง การกระทำ คำพูด ตลอดจนทักษะต่าง ๆ ที่เจ้าหน้าที่นำมาใช้ในการฝึกอบรม มีผลต่อความคิดและความรู้สึกของเด็กและเยาวชน หากเจ้าหน้าที่มีทัศนคติที่ไม่ดีย่อมส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมและการฝึกอบรมและทำให้การแสดงออกของเจ้าหน้าที่ต่อเด็กและเยาวชน อันจะทำให้เด็กและเยาวชนเกิดปฏิกิริยาและความรู้สึกต่อต้านเป็นปฏิปักษ์ ซึ่งอาจนำไปสู่การก่อความไม่สงบเรียบร้อย ก่อการจลาจลหรือแหกหักศูนย์ฝึกและอบรม อันเป็นอุปสรรคที่สำคัญยิ่งต่อการบำบัด แก่ไข ฟันฟู ให้เด็กและเยาวชนเหล่านี้กลับตนเป็นคนดี ดังนั้นการที่จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติและความคิดของเด็กและเยาวชนให้มีส่วนร่วมในการรับการอบรมมากขึ้น เจ้าหน้าที่ของศูนย์ฝึกและอบรมจะต้องเป็นผู้ที่เห็นใจ เข้าใจ ช่วยเหลือและหวังดีต่อเด็กและเยาวชนอย่างจริงใจและจริงจัง ซึ่งจะเป็นสิ่งที่โน้มน้าวให้เกิดความร่วมมือได้ในที่สุด

ฉะนั้น การมีทัศนคติที่ดีในการปฏิบัติกับเด็กและเยาวชนนับเป็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในการบำบัด แก่ไข ฟันฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ให้กลับตนเป็นพลเมืองดี สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข ไม่หวนไปกระทำผิดซ้ำอีก ซึ่งภาระหน้าที่นี้ต้องอาศัยเวลา และความอดทนตั้งใจจริงของเจ้าหน้าที่ที่จะให้บำบัด แก่ไข ฟันฟูอย่างค่อยเป็นค่อยไป เนื่องจากเด็กและเยาวชนแต่ละคนต่างก็มีความยากง่ายต่อการฝึกอบรมแตกต่างกัน ความรู้ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชน ประกอบกับความสำนึกและตระหนักในภาระหน้าที่ความรับผิดชอบที่มีต่อเด็กและเยาวชน จะทำให้เด็กและเยาวชนได้รับการพัฒนาอย่างแท้จริง

มูลเหตุจูงใจในการศึกษา

ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน มีบทบาทในการควบคุมดูแลเด็กและเยาวชน ตลอดจนการอบรมนิสัยกล่อมเกลাজิตใจให้กลับตนเป็นพลเมืองดี มีวัตถุประสงค์มุ่งไปในการสงเคราะห์บำบัด แก่ไข ฟันฟูเด็กและเยาวชน มากกว่าที่จะมุ่งลงโทษทางอาญา ซึ่งในการบำบัด แก่ไข ฟันฟูเด็กและเยาวชน สิ่งที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งคือ เจ้าหน้าที่ หากเจ้าหน้าที่ขาดความรู้และมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อเด็กและเยาวชนย่อมส่งผลกระทบต่อปรับเปลี่ยนความคิดและพฤติกรรม ทำให้การดำเนินการบำบัด แก่ไข ฟันฟูไม่บรรลุวัตถุประสงค์ เป็นผลให้เด็กและเยาวชนไม่สามารถกลับตนเป็นคนดีได้ และหวนไปกระทำผิดซ้ำ ซึ่งปัจจุบันพบว่าเด็กและเยาวชนจำนวนไม่น้อยที่ได้รับการบำบัด

แก้ไข พื้นฟูจากศูนย์ฝึกและอบรมมาแล้ว ยังคงกระทำผิดซ้ำอีก สิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงความไม่ประสบความสำเร็จในการบำบัด แก้ไข พื้นฟู

ดังนั้น ผู้ศึกษา ซึ่งเป็นนักจิตวิทยาของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน จึงเห็นว่าควรมีการศึกษาในเรื่องดังกล่าวให้ชัดเจน เพื่อทราบถึงทัศนะของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชน อันเป็นปัจจัยหลักในปรับเปลี่ยนความคิดและพัฒนาบุคลิกภาพ ควบคู่ไปพร้อมกันกับเด็กและเยาวชนที่ฝึกและอบรมให้เป็นไปในทางที่ดี สามารถกลับออกไปอยู่ร่วมกับสังคมภายนอกได้ตามปกติ อีกทั้งยังเป็นแนวทางให้กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการบำบัด แก้ไข พื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด นำไปวางแผนพัฒนาและปรับปรุงการปฏิบัติงานของบุคลากรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ในการศึกษา

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ในการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด
2. ศึกษาความรู้ของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมตามมาตรฐานการปฏิบัติงานสถานพินิจตามมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติ
3. ศึกษาทัศนะของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมตามมาตรฐานการปฏิบัติงานสถานพินิจตามมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติ
4. แสวงหาแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติกับเด็กและเยาวชน

สมมติฐาน

1. ปัจจัยส่วนตัว คือ เพศ อายุ ตำแหน่ง สถานภาพสมรส สถานภาพการศึกษา อาชีพการงาน ที่แตกต่างกันจะมีทัศนะของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนแตกต่างกัน
2. ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการปฏิบัติงานสถานพินิจ ตามมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติมีความสัมพันธ์กับทัศนะของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

ขอบเขตในการศึกษา

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาความรู้และทัศนะของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนตามมาตรฐานการปฏิบัติงานสถานพินิจตามมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติ
2. ขอบเขตด้านประชากร ศึกษาเฉพาะเจ้าหน้าที่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายจำนวน 3 ศูนย์

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา

ทัศนะ หมายถึง ความเชื่อ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งของต่าง ๆ เช่น บุคคล สิ่งของการกระทำ สถานการณ์และอื่น ๆ รวมทั้งท่าทีที่แสดงที่บ่งบอกถึงสภาพของจิตใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นนามธรรมและเป็นส่วนที่ทำให้เกิดการแสดงออกด้านการปฏิบัติ แสดงให้ทราบถึงแนวทางของการสนองตอบของบุคคลต่อสิ่งเร้า

เจ้าหน้าที่ หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่ดำเนินงานเกี่ยวกับการฝึกอบรมเด็กและเยาวชน 6 ด้านในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ในที่นี้หมายถึง การให้บริการดูแลความเป็นอยู่และการดำเนินชีวิต การบริการด้านการศึกษาวิชาสามัญ การฝึกอบรมวิชาชีพ การบริการด้านการบำบัด แก้ไข และฟื้นฟู การพัฒนานิสัย และกิจกรรมการพัฒนาสุขภาพพลานามัย

การปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชน หมายถึง การควบคุมดูแลเด็กและเยาวชนผู้กระทำความผิด โดยเป็นไปเพื่อการศึกษาอบรมและฝึกวิชาชีพ การบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู ตลอดจนการสงเคราะห์อย่างเหมาะสม ตามมาตรฐานการปฏิบัติงานสถานพินิจตามมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติ

ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน หมายถึง ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายจำนวน 3 ศูนย์ได้แก่ ศูนย์ฝึกและอบรมฯ บ้านกรุดา ศูนย์ฝึกและอบรมฯ บ้านมุกิตา และ ศูนย์ฝึกและอบรมฯ บ้านอุเบกขา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

1. ทราบแนวคิด ทฤษฎี ในการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด
2. ทราบความรู้ของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรม
ตามมาตรฐานการปฏิบัติงานสถานพินิจตามมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติ
3. ทราบทักษะของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติของตนเองกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึก
และอบรมตามมาตรฐานการปฏิบัติงานสถานพินิจตามมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติ
4. นำผลการศึกษามาเป็นแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ต่อการ
ปฏิบัติกับเด็กและเยาวชน